

Toen ze uit de synagoge kwamen,
gingen ze rechtstreeks
naar het huis van Simon en Andreas,
samen met Jakobus en Johannes.
Simons schoonmoeder
lag met koorts in bed,
en ze spraken met Jezus over haar.
Hij ging naar haar toe,
pakte haar hand vast
en hielp haar overeind.
Toen verliet de koorts haar,
en ze begon voor hen te zorgen.

Marcus 1, 29-31

Hij pakte haar hand vast en hielp haar overeind. Zij staat op om voor hen te zorgen. Opstaan is leven, verrijzen. Opstaan om dienstbaar te zijn.

Dit verhaal doet denken aan de 'dienaar van Jahwe' zoals Jesaja hem beschrijft: *'Hier is mijn dienaar, hem zal ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind ik vreugde.'* Dit zegt God, de HEER: *'In gerechtigheid heb ik, de HEER, jou geroepen. Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden, Ik neem je in dienst voor mijn verbond met het volk en maak je tot een licht voor alle volken.'* (Jesaja 42, 1a.5a.6) Wie dienstbaar is, mag er vertrouwen in hebben: God neemt hem/haar bij de hand om hem/haar te steunen en te behoeden.

Zo mocht Jezus ondervinden. Bij zijn doopsel werd Hij bevestigd als dienaar van God: *'Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind ik vreugde.'* (Matteüs 3, 9) Toen Hij te maken kreeg met tegenkating, lijden en de dood op een kruis, werd Hij door God opgewekt. Die boodschap kregen de vrouwen aan het graf: *'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij gezegd heeft.'* (Matteüs 28, 5-6)

Voor de leerlingen van Jezus was het niet eenvoudig om in de verrijzenis te geloven. Ook zij kregen te maken met tegenkating, vervolging en dood. In de evangelies lezen we daarover een sterk beeldverhaal, zoals in Marcus 6, 45-52. De leerlingen steken het meer over, maar er is zware tegenwind en het wordt nacht. Beelden voor lijden en dood. *Tegen het einde van de nacht liep Jezus over het water naar hen toe.* Hij loopt lijden en dood letterlijk onder de voet. Het is

een beeld van de verrezen Jezus. Hij zegt: *'Houd moed! Ik ben het, wees niet bang.'* *Dan stapte Hij bij hen in de boot en de wind ging liggen.* Zijn nabijheid brengt rust in de boot en zet de lezers van het evangelie op weg naar het geloof in de verrijzenis.

Matteüs last in dat verhaal een stukje in over Petrus. Die wil ook over water lopen, lijden en dood trotseren vanuit zijn geloof in de verrijzenis. *Maar hij voelde hoe sterk de wind was, en hij werd bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekte Jezus zijn hand uit, Hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?'* (Matteüs 14, 28-31)

En dan zit je aan het bed van een lieve medemens die aan het sterven is. Zus en broer, hand in hand, zoals nooit tevoren. De beide handen samen brengen rust. Veel woorden zijn er niet nodig. De handen zeggen veel meer dan woorden kunnen vertellen. Verbondenheid die sterker is dan pijn, sterven en verdriet. Wel komen er wederzijds woorden van warme dankbaarheid om zoveel jaren zorg voor elkaar. En er wordt ook gesproken over loslaten. Het is hand in hand de weg zoeken naar opstaan, verrijzen. Voor de een is het opstaan in leven dat nooit meer eindigt, in verbondenheid met hen die zijn voorgedaan. Voor de ander is het opstaan in warme verbondenheid die sterker is dan dood en verdriet.

"Ik neem je bij de hand," zegt God.
"Ik neem je bij de hand," zeggen mensen aan elkaar.
Dat is dienstbaar leven,
Dat is Leven in al zijn volheid.

God,
neem ons bij de hand,
behoed ons
en neem ons in dienst
voor uw verbond met de mensen.

Neem ons bij de hand,
zoals Jezus deed,
en help ons overeind
om dienstbaar te zijn.

Neem ons bij de hand,
zoals Jezus deed,
en til ons op
boven angst en twijfel.

Leer ons
hoe wij elkaar
bij de hand kunnen nemen
om volheid van leven te vinden.

God,
neem ons bij de hand
en doe ons opstaan,
lijden, dood en verdriet voorbij.

Dank, God,
voor het leven
dat Gij ons in handen geeft.

Amen.

*In het licht
van Gods woord*

Hand in hand